

מיכתבים

כיצד לשכנע אבא

על הרגשותיו של קורא בדווי, ש"קרו את מטעיהזיתים של אביו" (כיצד אנחנו ניראים, מיכתבים, העולם הזה 11.11.87).

השילטונות לא צריכים להתאמץ כדי להוכיח לנו כמה הם אוהבים אותנו, וכמה נותנים לנו הרגשה טובה והרגשת שייכות למדינת-ישראל. אנחנו, הברווים, כבר מנוסים די כזה, אם זה בעצמי היות שעוקרים לנו, או כבתים שהורסים, או במידעה שנותנים לעדרים שלנו, או בהכטחות שמבטיחים לנו.

בזמן בו מדבר היועץ-לענייני-ערבים, עמוס גלבוני, על הצורך לתת לערביי-ישראל להשתלב בחיי המדינה, ועל הצורך לתת להם הרגשת הש"ת תיכונת למדינה, מוציא מינהל מקרקעי-ישראל דפפורים, כוחות מיטרה ואת הטיירת הירוקה, ליישובי הברווים ועוקר מאות דונמים של עצי זית שניטעו בארמות בהם אנחנו גרים מזה עשרות שנים.

אולי אני, הצעיר, מבין לליבם של השילטונות, שצריך לכבד את החוק ואת צווי בית-המשפט, אבל, לך, שכנע את אבא שלי, שנולד וגדל על ארמה זו לפני קום המדינה, חי עליה ומעבר אותה כל השנים. לאדם זה אין סיבה שלא יטע עצי-זית או עצי-גפן, שהרי רק דרכם ירגיש שהוא שייך לארמה זו.

ואם אבא שלי מרגיש כך, גם אני מרגיש כך. ובמיוחד כשאני רואה את אבא הולך לעצי-הזית ובוחן אותם עדיץ, ומשקה אותם ונח בצילם ואומר לעצמו: תודה לאל, הנה גדלים העצים שנטעתי, ומפריי שלהם נאכל אני וילדיי ונכ"ריי.

לך, שכנע אבא כזה שהמדינה רוצה לתת לו הרגשת שייכות...

סולימאן אבריקורדר, באר-שבע

דין אחד לכל

על התנגדות הקיבוץ הארצי לאיי מון גדנעיים בשטחים הכבושים.

רווח כי הקיבוץ הארצי של השומר הצעיר מתנגד לאיי מון גדנעיים בשטחים הכבושים. מה קרה מדוע?

אם השטחים הכבושים בוויים, מסוכנים, בלתי-הוגנים בשביל הגדנעיים, ניתוק זה עומד גם לחיילים בוגרים (בשנה, שנתיים). ואם יש צורך לאותם בוגרים לשרת בשטחים הכבושים, אין סיבה שהגדנעיים, אותם מכינים לצבא, לא יאומנו שם.

מה שטוב לבוגרים, טוב לתינוקות. יורם שדה, תל-אביב

מהפרלמנט של ראשון

על השקפת עולמו של איש ליכוד (ראיון עם מנכ"ל רשות-השידור, העולם הזה 4.11.87).

איזה מין פיטפוט זה? "או שאתה ציוני או אתה סוציאליסט". מה חושב אורי פורת, שהוא יושב בפרלמנט של ראשון ומלהג שם את הריעות הימניות המ" שונות שלו?

הייפך הוא הנכון. אם אינך סוציאליסט, אינך יכול להיות ציוני. וזאת כל תורת הציונות על רגל אחת: ציוני הוא יהודי החי במדינת-ישראל, בעל השקפת-עולם מתקדמת, נאורה וסוציאליסטית. אחרת מוטב לו להיות כאחד הגיטאות מעבר לים.

יוסף נת, עין-חרוד

הארץ המובטחת

על שורשי הסיכסוך הישראלי-ערבי (ראיון עם מנכ"ל רשות-השידור, העולם הזה 4.11.87).

מדהים לקרוא, ב-1987, את הריעה שהיתה אופיינית, משך דורות, לבני הפרדסים מראשון לציון והיוגבים מזכרון-יעקב, כאילו שורשיו של הסיכסוך בין יהודים לערבים הם ברצון העולים הראשונים לנשל את הערבים מפנתסם.

ברור לגמרי מדוע הסמיקפיטאליסטים אלה, הנועזים בלשון אותם ימים, ראו את העניין ברי אייה מעוותת כל-יך. הם רצו בעבודה ערבית וזלה ולכן נלחמו בעבודה עיבית.

האמת היא שונה לגמרי. הפועל העיברי הוא שקדים את הפועל הערבי. זה גם מסביר את נהירתם של רכבות (והם, כמוכן, היו כולם ערבים,

כתבת השער הקדמי:

האיש שמבקש למות

רק עיניו של גידעון נקש מדברות. והוא מבקש: הניחו לי למות. צוות. העולם הזה ביקר ליד מיטתו של החולה המפורסם ביר תר במדינה, ושוחח עם המישפחה השבורה מצער. אבא לא יודע שהסיפור שלו פור"סם בעיתונות. מסבירה הבת. הרופאים נבו"כים, נרתעים מלנתקו ממכונת-ההנשמה. פרופסור למישפטים מנתח את הבעיה הא"תית. ושופט לשעבר מציע לתקן את החוק הקיים כיום. כדי לאפשר לבצע המתות-חסד.

כתבת השער האחורי:

המוסר של צידלי

שי אבריאלי. הלא הוא צידלי אברגיל. דוגל בחופש הפרט. להרפתקן וסוחר-המין. מני הלה של רשת נערוות-הליווי. יש פילוסופיה משלו למתירנות. לא איכפת לו מה עושה האורח. אחרי שקיבל ממנו מיספר-מלפון של גברת מסוימת. אולי הוא רוצה ל"דקלם לה שירים מימיהביניים" למיחלק המוסר היתה ריעה אחרת. השבוע. אחרי שנעצר אמרו עליו בני-מיש"פחה. כל הצרות שלו התחילו מפני שנשוחח עם עיתונאים.

חסיין והשועלים

ועידת-הפיסגה של המדינות הערביות היתה ניצחון מזהיר ליכולת התימרון של המלך חו"סיין, בעל כושר ההישרדות הנדיר. הוא עמד מול שועלים ערמוניים ומנהיגים כריזמטיים, אך החזיק מעמד. לפני פחות מ-30 שנה היה חוסיין בודד ונרדף. הכסא שלו התנדנד, ושום חברת-ביטוח עולם לא היתה מבטחת אותו. עכשיו הוא מנהיג לאומי מקובל, מארח רצוי. ובמשך כמה ימים הפכה בירתו עמאן, למרכז של העולם הערבי, בו התקיימה הפיסגה.

טיפול הפוריות

כמעט גמרו אותה

היא כבר תשע שנים עם חברה לחיים, ועדיין אהבתם פורחת. אילנית מגדלת איתו את "הילד שלה". הילדה שלו, ובניתיים אין. הילד שלנו. בגיל 40 היא רוצה עוד ילד. טיפולי הפוריות כמעט הרגו אותה. באחרונה הגיעו תוצאות הכריקות, שהוכיחו: היא בסדר. שוב מנסים. הגישה שלה: "ילד — יילד, לא יילד — לא יילד".

הם מרביצים גם לשוטרים

תמונה של שוטר המטיח ראשו של אזרח בקיר היא עניין שבשיגרה. אך מתברר כי גם שוטרים מן המניין אינם חסינים מטיפול כזה. רביסמל בועז שאול הותקף ונחבל על ידי ארבעה שוטרים ממיסטרט-עכו בדרכו חזרה מחתונה בה נכח. לנגד עיניהם הנד"מנות של בני-מישפחתו הוכנסו בועז ואחיו בכוח לניידת מיסטרט ו"הובלו לתחנת המיסטרט בע"כ. חגיגת היצרים רק החלה.

חילוניות שונאות את עצמי

"זהו הגורל שנקבע לי מיום הולדתי, "אומרת ברבה פרי, "כולנו חונכנו להי"זות אדישות, מטומטמות, כנועות." עד גיל 9 ישבה בבית, כיבסה חיתולים, טילה בתרנגולות, ומה שראתה היה אפל ונורא: הנשים התימניות, היא אור"מרת, הן מרושעות עד אימה, את כל סיבולן הן שופכות על נשים אחרות ועל ילדות קטנות. אפשר להבין אותן, אך לא לסלוח: הן שונאות את היותן, את גופן, את עצמן. אפילו שירי האהבה שלהן הם ב"עצם קינות על מרגזרלן.

משווק החוקה

האוטוכוסים המעוטרים בשלטים "חוקה לישראל" אינם עוד גימיק פירסומי למוצר חדש. התפיסה ה"שיווקית שבאמצעותה מנסה אוריאל רייכמן לשווק את החוקה נועדה למשוך תשומת-לב. הרבה תשרי מתלב. רייכמן רוחף את החוקה בקצב של איש יחסי-צבור. כדי למשוך קהל, הוא מתכנן אירוע המוני בהיכל-הס"פורט, יהיו שם זמר אחד או שניים.

דף חדש

אדריכלות: מיכאל קזן, הבאלון הנפוח או משבר הכורסה וכישלון האדריכלות. אומנות: בגלרית רנע מוצגת תערוכתו של האמן הצעיר סילוס רנצור, מפור"מאטים בודדים ועד לעבודות מורכבות. תרבות: האימפולסיביות ה"קולניות, העוצמה והאגר"סיביות של היוצר האמיתי.

האלמנה השחורה

לרוב בנייהאדם לא מזדמן להיות עדי"ראייה לרצח. מעטים הם מי שהם עדים, פעם אחת בחייהם, לרצח המתבצע לעיניהם, אבל ההסתברות כי אדם אחד יהיה עדי-ראייה לשני מקרי-רצח היא כמעט אבסורדית. פעמיים תוך שלוש שנים היתה יולנדה גאווי עדי-ראייה לרצח. הרצח הראשון היה של אהובה, הרצח השני של המעביד שלה, שאיתו היתה בקישרי-ידידות. בינתיים גם נפטר בעלה. לא סלא שאומרים עליה מכריה שהיא מביאה צרות.

תמונתו של דוריאן גריי

קיים בישראל עונש-מוות, אבל אין הוא מוטל על-ידי בתי-המשפט. מטיל אותו צלף מאומן הניצב מול הפגנה, מבצעים אותו אנשי-ביטחון הנתקלים בחוליה חמושה, או אנשי-ש"כ החוקרים חשודים. אבל הציבור אינו רוצה לדעת — פעם זה היה מעורר הפגנות, עכשיו הכל התרגלו. כמו בתמונתו של דוריאן גריי הכיעור גובר מרי שנה. מדינת-ישראל אינה דוריאן גריי, ואין לה ציור בעליית-הגג.

דחל המרחלת מזוחלת:

ספיר קאופמן (בתמר) נה צועדת לחופה, ב"יקבות דני און מגר"מניה • שוקי ונאווה לוי בהליכים מישפטיים • משהו משמין סקרד בכיר, עוזרו של שיי"קה גביש, ואת עדנה גרינשטיין, יועצת-תיקורת • הכלה הא"ל-גנטית שהתגלתה כגבר • הארכיטקט שמוליק שפירא בין סוחרת הנדל"ן רותי קאופמן ובעלת מיפעל הנעליים הלגה גוטסדינר.

זוג צעיר במלון בינלאומי

זוג צעיר אחד התחתן בשבוע שעבר, הזמינו חדר במלון תל-אביבי, הבטיחו להם שמפנייה. חיכו חיכו אבל השמפנייה המובטחת לא הגי"עה, כי בשוות-חדרים חשבו, כדיבריהם, ש"אתם עסוקים במיחות פרו"בורו". משהגיעה סוף-סוף היא היתה חמה. ב"טופס התלונה שביקשו למח"רת לא הופיעה מילה בעברית.

מה הם אומרים - שמחה אתיה, נצה שפירא-ליבאי, צחק יכין, נאוה ארד, שימירית אור, אייבי נתן	18
קולנוע - עקדת האחים זה וגם זה - מלון בינלאומי	20
לילות ישראל - חמוץ-מתוק	21
דף חדש - ביקורת פסיכולוגית	22
תמרורים	26
תשבצוס	28
מיכתבים לרותי - כבר הגיע	32
הדורסקום - תקופת הביניים	33
דחל מרחלת - על כל העולם	34

מיכתבים - מאחורי הברזלים	3
איגרת העורך - קו המוות	4
הנדון - פנים במראה	5
במדינה - שתי חתונות	6
תשקיף - זכויות יוצרים	8
ראיון השבוע - אוריאל רייכמן	9
אנשים - להאכיל חתולים	12
השבון נפש - אילנית	14
יומן אישי - טעות באבו	17